

Instytut Pamięci Narodowej - Gdańsk

<https://gdansk.ipn.gov.pl/pl2/aktualnosci/193321,Zmarla-Joanna-Radecka-26-pazdziernika-2023.html>
19.05.2024, 04:10

Zmarła Joanna Radecka - 26 października 2023

Z głębokim żalem i ogromnym smutkiem informujemy, że 26 października po ciężkiej chorobie zmarła Joanna Radecka, działaczka NSZZ „Solidarność”, w 2009 roku odznaczona przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski a w 2015 roku Krzyżem Wolności i Solidarności.

Cześć jej Pamięci!

Joanna Radecka urodziła się w Wilnie 02.10.1942. Po wojnie trafiła wraz z rodzicami do Gdańska. Od 1983 r. zamieszkała w Gdyni. Z wykształcenia geograf i urbanista, niemalże całe zawodowe życie pracowała w Urzędzie Miejskim w Gdańsku. W 1981 roku pełniła funkcję wiceprzewodniczącej Krajowej Komisji Ochrony Środowiska przy NSZZ „Solidarność” oraz przewodniczącej jej regionalnego odpowiednika. Pracowała w tym czasie na samodzielnym stanowisku gdańskiego inspektora ochrony środowiska. W stanie wojennym wyrzucono ją z pracy za odmowę wystąpienia z „Solidarności”. Wywalczyła przywrócenie do pracy, jednak została zdegradowana i utraciła możliwości awansu.

Joanna Radecka (1942-2023)

Na przestrzeni 1982 roku założyła wraz z Teresą Remiszewską „Organizację Pomocy Oporowi Społecznemu” (OPOS) i sporządziła wraz z nią i innymi osobami dokument pt. „Nasze dziś, nasze jutro” dający propozycję metod walki z reżimem Jaruzelskiego. (Dokument szczęśliwie zachował się w aktach IPN.) 23.12.1982 za ten czyn została aresztowana i spędziła w więzieniu śledczym czas do końca lipca 1983, kiedy to na mocy amnestii śledztwo wobec niej zostało umorzone.

Przez całe lata osiemdziesiąte była aktywnie zaangażowana w działalność podziemia solidarnościowego, przede wszystkim podziemnej Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” przy Urzędzie Miejskim w Gdańsku oraz podziemnej Społecznej Komisji Ochrony

Środowiska. Pisała do różnych pism niezależnych, m.in. do „Poza układem”, do „Solidarności Walczącej Oddział Trójmiasto”, współorganizowała pierwsze sesje Anny Walentynowicz „W trosce o Dom Ojczysty”, brała udział w protestach i głódówkach, za bardzo ważny uważała swój udział np. w głódówce w Podkowie Leśnej. Szczególnie zajmowała się ochroną środowiska. Pismom podziemnym dostarczała informacje na temat skażeń środowiska, szczególnie po katastrofie w Czarnobylu.

Była rozpracowywana przez SB w ramach SOR „Klan”, „Mątna” oraz „Czas”.

W czasie zmian 1989 była uważnym obserwatorem życia publicznego, aktywnie działającym krytykiem porozumień Okrągłego Stołu. Bardzo głęboko przeżywała degradację gospodarczą i polityczną na poziomie ogólnokrajowym i lokalnym. Pracując w Biurze Przestrzennego Planowania Miasta wskazywała patologie rozwoju i zarządzania Gdańskiem oraz przeciwstawiała się im. Zaangażowała się wówczas w kampanię na rzecz Andrzeja Gwiazdy w ramach listy „Poza układem” w wyborach w 1993 roku. Będąc na emeryturze nie zaprzestała swojej pracy na rzecz innych ludzi. Po 10 kwietnia 2010 stała się spiritus movens Komitetu na Rzecz Uczczenia Pamięci Anny Walentynowicz, inicjatorką projektu nazwania Alei Zwycięstwa imieniem Anny Walentynowicz i współorganizatorką modlitw w intencji Ofiar Tragedii Smoleńskiej.

Odnaczona w 2009 roku przez prezydenta Lecha Kaczyńskiego Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski. Krzyż Wolności i Solidarności przyjęła dopiero 10.12.2015.

We wtorek 31 października odbył się pogrzeb Joanny Radeckiej, poprzedzony modlitwą różańcową i Mszą świętą w kościele św. Michała Archanioła w Gdyni. Obecni byli przyjaciele, sąsiedzi, współpracownicy z podziemnej „Solidarności” i więzienia. Przybył wiceprezydent Gdyni Michał Guć, Roman Zwiercan z „Solidarności Walczącej”, Mariusz Roman z Federacji Młodzieży Walczącej, Barbara Hejcz – pełnomocnik wojewody i jednocześnie dawna koleżanka Joanny Radeckiej z celi w więzieniu na Kurkowej. Magdalena Czachor w imieniu Oddziału IPN w Gdańsku złożyła wiązanek kwiatów i powiedziała kilka słów pożegnania.

